

MUZEUL DE ARTĂ PLASTICĂ DIN COMUNA BEREVOEȘTI ION CRUCEANĂ

Vizitatori la Muzeul de artă plastică Mihai Tican-Rumano.

În anul 1906, un băiat din Berevoești părăsea plaiurile muscelene și țara, „alungat de sărdacie și nevoi, desculț, bătrut” — cum nota el mai tîrziu. Era viitorul scriitor Mihai Tican-Rumano pe care „neastămpărul” l-a purtat „prin cele două Americi, prin Africa, Asia, Australia și Europa...“

Călător pasionat, Mihai Tican-Rumano și-a amintit, de ore unde s-ar fi aflat, de țara și de satul său natal. Că nu a uitat niciodată satul în care s-a născut și tînuit drag lui o dovezesc frumoasele donații făcute în ultimii ani de viață. (Mihai Tican-Rumano a murit la 20 martie 1967).

In 1959 donase Muzeului din Cimpulung o întreagă pinacotecă, numărind 170 tablouri în ulei, acuarelă, cărbune, tuș, desene și gravuri și 27 lucrări de sculptură. Lutrările aparțin, unele, epocii clasice a picturii românești (Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian, cîmpulungeanul G.D. Mirea, piteșteanul Costin Petrescu sau sculptorilor Ion Georgescu, Dimitriu Birlad ori Ion Mateescu, frate mîi mare după mamă cu George Topîrceanu), iar cele mai numeroase, școlii moderne și contemporane, ilustrată de: Lucian Grigorescu, Henri Catargi, C. Baraschi, Oscar Han, Rudolf Schweitzer-Cumpăna, Ilie Burghelie, G. Ivancenco și mulți alții.

In 1965, cu ajutorul organelor locale ale comunei, organizează în Berevoești-Muscelul un muzeu de artă plastică.

Pentru muzeul de la Berevoești, situat în localul școlii vechi din centrul satului, selecționează 120 de tablouri a căror tematică infăștăcea peisaje și, în parte, viața țărănilor din zona Muscelului. Florile, peisajele și portretele dău un colorit de natură estivală celor trei săli (două foste săli de clasă și cancelaria). O iluminare difuză, pornită de undeva, din tavan, ar pune poate și mai mult în valoare frumusețea acestor opere, destul de numeroase ca tematică și ca nume de autori: Ipolit Strîmbu, Panait Mihăilescu, Dan Băjenaru sunt prezenti cu *Flori* (ulei); Tache Soroceanu cu *Crizanteme* (ulei); Ghiajă-Colibașă cu *Lalele și Ochiul boului* (ulei); Dan Băjenaru, *Garofite și dalii*; Leon Biju cu *Crizanteme* (ulei); Ananescu, *Trandafiri* (acuarelă), iar dintr-o lucrările care evocă peisajul zonei muscelene menționăm: *Paisaj din C. Lung*, de pictorul cîmpulungean C. Isachie, căruia Tudor Arghezi i-a închinat o frumoasă tabletă; *Casă din Lerești, Femeie din Lerești, Casă din Cîmpulung*, acuarele și tuș de Ananescu; *Casa domnească din C. Lung, Hordă la Lerești, Mateiașul sau Casă din C. Lung*, (aceasta văzută din alt unghi și redată cu alte mijloace tehnice) sunt lucrări apreciabile ale lui Dan Băjenaru. Tot el semnează portretul *Învățătorul satului* sau portretele scriitorilor *Liviu Rebreanu și Ion Minulescu*, al tenorului *Leonard*, al doctorului *Ion Nanu Muscel*. Nu lipsesc din colecție portretele donatorilor: *Mihai Tican-Rumano și Silvia Tican* sau portrete de mineri, de țărani, țărânci, pionieri, elevi, cooperatori agricoli, florăresc; autoportrete de Tache Soroceanu, P. Mihăilescu, Ilie Burghelie. Portretul poetului Jean de Leresthy este semnat de I. Steurer, iar marele Eminescu este prezent printr-un bust modelat de Dimitriu Birlad.

Dar pe lîngă aceste lucrări care respiră din plin aerul tare, ozonat și plin de viață al zonei muscelene, în muzeu mai sunt destul de alte lucrări de valoare, dar cu o tematică generală, din țară sau de peste hotare: M.H. Maxy *Portret* (ulei) sau *Mahalaua* (creioane colorate); Artur Mendel, *Clăie de fin și Zoologie* (ulei); Schweitzer-Cumpăna, *București vechi și noi* (ulei); G. Ivancenco, *Construcție*; Kimon Loghi, *Osână*; Tia Peltz, *Cartier vechi din București*, și multe alte nume mai puțin cunoscute.

Muzeul se poate vizita în orice zi; vizitatorii, care în cea mai mare parte sunt cetăteni din comună și din comunele învecinate și municipiori minieri din bazinul carbonifer Schitu Golești, găsesc oricind bunăvoie directoarei, care este localnic și care îndeplinește cu pasiune și entuziasm rolul de gazdă în muzeu.

Mihai Tican-Rumano a dăruit, pentru educarea celor mulți din mijlocul căroră să-a ridicat, nu o colecție, ci două: una muzeului și orașului din Cîmpulung și a două comunei sale natale — Berevoești; a dăruit nu un tablou, ci 290 de lucrări de pictură și peste 30 de lucrări de sculptură, alese toate cu dragoste.